

Sincabın Ay Işığı Partisi

Çınar BİBER

Sincabın Ay Işıđı Partisi

Çınar BİBER

Büyük Yeşil Orman'ın kalbinde, yüksek ağaçların gökyüzüne uzandığı yerde, Hazel adında küçük bir sincap yaşıyordu. Kızıl-turuncu tüyleri, krem rengi bir karnı ve kabarık bir kıvrımla biten gür bir kuyruğu vardı. Bir dalın üzerinde oturmuş, ayın yükselişini izlerken harika bir fikir buldu: bütün dostları için bir ay ışığı partisi! Gök mavisi önlüğünü giymiş, bir kulağının arkasına kırmızı kurdele takmıştı. "Herkesi davet edeceğim," dedi cıvıldaarak.

Hazel ağaçtan ağaca koşarak yapraklardan yapılmış davetiyeleri dağıttı. Gece hayvanlarını—baykuşları, yarasaları ve ateş böceklerini—ve gündüz hayvanlarını—tavşanları, kuşları ve sincap yavrularını—davet etti. Ama dostu tavşan Pip'e partiden bahsettiğinde, Pip endişeli göründü. "Gece mi parti?" dedi pembe burnunu oynatarak. "O saatte ben uyuyorum!" Hazel, bütün dostlarının eğlenebilmesi için dikkatlice plan yapması gerektiğini anladı.

O akşam Hazel, yuvarlak gözlükler ve koyu yeşil bir atkı takan baykuş Oliver'ı ziyaret etti. Oliver bilge ve nazikti. "Ay ışığı partisi kulağa hoş geliyor," dedi öterek, altın rengi gözleri parlıyordu. "Ama unutma, gündüz hayvanlarının eğlenceye katılabilmesi için özel şeylere ihtiyacı var." Hazel başını salladı, kehribar rengi gözleri ışıldıyordu. "Herkes için oyunlar ve ikramlar hazırlayacağım!" dedi. Oliver gülümsedi. "Plan yapmana yardım ederim."

Hazel ve Oliver ayın altında oturup bir liste yaptılar. Gece hayvanları için ay ışığında yakalamaca ve yıldız izleme planladılar. Gündüz hayvanları için yaprak yığınının atlama gibi yumuşak oyunlar ve dinlenmek için yumuşak yosunlu sessiz bir köşe planladılar. "Herkes için atıştırmalık lazım," dedi Hazel, meşe palamutlarıyla dolu önlüğünün cebini okşayarak. "Sincaplar için fındık, tavşanlar için havuç, kuşlar için tohum." Oliver başını salladı. "Ve ateş böceği Luna yolu aydınlatılabilir."

Ertesi gün Hazel meşe palamutları, meyveler ve havuçlar topladı. Önlüğünün cebini şişene kadar doldurdu. Tavşan Pip merakla yanına zıpladı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu, uzun kulakları dikilmişti. "Partiye hazırlanıyorum," dedi Hazel. "Senin için de oyunlar olacak, Pip!" Pip'in mavi gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi?" Heyecanla zıpladı. "Atıştırmalıklar için çantamı getireceğim!"

O gece ateş böceđi Luna ağaların arasından vızıldayarak geti, altın rengi bedeni parlıyordu. Hafife ınlayan minik gmş bir ıngırak takmıřtı. "Parti yolunu ve sslemeleri aydınlatacađım," dedi pırıldayarak. Hazel glmsedi. "Teřekkrler, Luna! Iřıltın her řeyi byl yapacak." Luna havada dans etti, arkasında parıldayan bir iz bıraktı. "Oyunlara da yardım ederim," dedi. "Saklamb ata yıldız ben olabilirim!"

Sonunda partinin gecesi geldi. Ay yuvarlak ve parlaktı. Oliver fenerini bir dala astı, Luna da ışığıyla yolu aydınlattı. Hazel oyun istasyonları kurmuştu: ay ışığında yakalamaca alanı, yaprak yığınınına atlama noktası ve yumuşak yosunlu sessiz bir köşe. Ayrıca herkesin paylaşabilmesi için ikram kaseleri—meşe palamutları, meyveler, havuçlar ve tohumlar—yerleştirmişti.

İlk gelen tavşan Pip oldu, havuç şeklindeki düğmeli sarı yeleşini giymişti. Atıştırmalıklarla dolu minik çantasını taşıyordu. "Vay canına!" diye soludu, süslemelere bakarak. "Bu harika!" Ama sonra kaşlarını çattı. "Bu sadece gece hayvanları için mi?" Hazel başını salladı. "Hayır, Pip! Senin için de oyunlar var. Yaprak yığınının görüyor musun? Bir de uykun gelirse sessiz köşe var." Pip rahatlamış bir şekilde gülümsedi.

Kısa süre sonra bütün hayvanlar geldi. Baykuşlar öttü, yarasalar kanat çıırttı, ateş böcekleri pırıldadı. Tavşanlar zıpladı, kuşlar cıvıldadı, sincap yavruları çene çaldı. Herkes Hazel'ın etrafında toplandı. "Ay ışığı partisine hoş geldiniz!" diye duyurdu. "Herkes için oyunlar ve ikramlar var—gece de gündüz de!" Hayvanlar sevinçle bağırdı. Oliver nöbet tuttu, feneriyle konukları karanlık yol boyunca yönlendirdi.

Parti ay ışığında yakalamaca ile başladı. Gece hayvanları koştu ve zıpladı, gündüz hayvanları ise yumuşak yosun toplarıyla daha sakin bir versiyonunu oynadı. Luna etrafta vızıldayarak herkesi güldüren parıltılı bir iz bıraktı. Pip mutlulukla zıpladı, uzun kulakları sallanıyordu. "Bu çok eğlenceli!" diye bağırdı. Hazel gür kuyruğu sevinçle kıvrılarak neşeyle izledi.

Sonra ikram zamanı geldi. Hazel meşe palamudu, meyve, havuç ve tohum kaselerini elden ele dolaştırdı. "Bir dostunla paylaş!" dedi. Hayvanlar sevinçle atıştırmalık değiştirdi. Pip küçük bir yarasaya havuç verdi, yarasa da karşılığında ona bir meyve verdi. "Teşekkürler!" dedi Pip, burnu seğirerek. "Gece hayvanlarının bu kadar nazık olabileceğini bilmiyordum." Yarasa gülümsedi. "Sen de çok eğlenelisin!"

Atıştırmalıklardan sonra Luna dansa öncülük etti. Havada döndü, gümüş çingırağı çınladı ve hayvanlar sallanıp döndü. Baykuşlar kanat çırpıttı, tavşanlar zıpladı, sincaplar kuyruklarını kıvırdı. Oliver bile küçük bir iki adım attı, gözlükleri gagasından kaydı. Herkes parlak ayın altında güldü ve dans etti, gecenin neşesini paylaştı.

Gece ilerleyince bazı gündüz hayvanları esnemeye başladı. Hazel bunu fark edip gülümsedi. "Dinlenmeye ihtiyacı olan herkes için sessiz köşe hazır," dedi. Pip'in uykusu geldi, yumuşak yosunun üzerine kıvrıldı. Hazel üzerini yaprak bir battaniyeyle örttü. "Bizi düşündüğün için teşekkürler," diye mırıldandı Pip, gözleri kapanırken. "Rica ederim," diye fısıldadı Hazel. "Herkes rahat etmeli."

Ay batmaya başladığında hayvanlar son bir oyun için toplandı —yumuşak bir yıldız izleme oyunu. Sırtüstü yatıp gökyüzüne baktılar. "Meşe palamuduna benzeyen bir yıldız görüyorum!" dedi Hazel. "Ben de havuca benzeyen bir tane görüyorum!" diye kıkırdadı Pip. Oliver kanadıyla işaret etti. "Bir de fenere benzeyen var." Luna üzerlerinde pırıldadı, çingırağı hafifçe çınladı. Mükemmel bir andı.

Şafağın ilk ışığı ağaçların üzerinden görüldüğünde hayvanlar vedalaştı. "Bu şimdiye kadarki en güzel partiydi!" dedi Pip, gözleri parlıyordu. "Teşekkürler, Hazel!" Gece hayvanları da aynı fikirdeydi. "Herkesi hoş karşılanmış hissettirdin," dedi Oliver, gözlüklerini düzelterek. Hazel tüylerinin altında kızardı. "Sadece herkesin eğlenmesini istedim," dedi. "Ve eğlendiler de!" diye tezahürat yaptı Luna, ısıltısı geceyle birlikte solarken.

Hayvanlar mutlu anılarla evlerine gitti. Hazel dalında oturdu,  nl    h    me  e palamutlarıyla doluydu ve g ne  in do  uşunu izledi. Ger  ek nezaketin her dostun neye ihtiya  ı oldu  unu d    nmek oldu  unu     renmi  ti.   zenli planlama herkesin e  lenceye katılmasına yardımcı olmu  tu. G  r kuyru  unu kendine dolarken g  l  msedi, payla  ımın ve nezaketin en g  zel partileri yarattı  ını bilerek.